

*
Megjelen esütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal.
Ipolyságon.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Ipolyság, 1900. február 1.

Hosszu tél.

Zuzmara az ablakon, csillogó hólepel az utcákon, a vizek befagyva: hosszú, tartós telet érzünk. A hideg évszak valahára az állandóság jellegével ütött tanyát nálunk. Igazabb telünk van, mint az elmúlt néhány év bármelyikében; minden örömeiből, bajából bőséggel kijut a részünk.

Ha mérlegeljük mi több: öröm-e, baj-e? Könnyű a felelet. Gazdag ember nem érzi az évszakok változását. Számára a tél is csak gyönyörűségeket hoz, tüszerezve az ujság ingerével. A hideg ellen otthon óvja a szőnyeges, jól fűthető lakás, a pompás gázkályha, vagy legalább is a szolid Meidinger, künn meg a cobolyos bunda. A részvények emelkedése vagy esése nem függ az évszakoktól. Másrészt pedig a tél a zajos mulatságok szezonja. Csilláros báltermekben fehérvállu asszonyok mosolyognak, világos művészek hoznak ritka gyönyörűségeket, kinn a befagyott tavon pedig csengő zeneszó mellett ifjú nép iringál gondtalanul, vidáman. — Éljen a tél, mind ez élvezetek forrása, természetes

szintere minden jó, szép, kedves dolgoknak! A kinek erszénye tömve, az szívesen üdvözlí, örül maradásának és fájdalommal buszuzik tőle.

Mennyire más a tele a szegénynek! Az első hó lehulltával bevonul hozzá a fekete gond, sulyosabban, nyomasztóbban, — mint egyébkor bármikor. Egész sereg ember munkájában pangás áll be, némelyik munkaág egészen szünetel. Nem dolgoznak az ácsok, az építők, nem is szólva a mezei munkásról, a kinél az a körülmény, hogy lesz-e télen kenyere, a mi sanyaru iparosviszonyaink között valóban csaknem kizárólag az aratás eredményétől függ. A munkás elmegy havat lapátolni, ez is munka, elég tisztességes keresetet nyújt. Az iparos, a ki ezt nem teheti szűkölködve, mondhatlan nyomorúságok között várja a jobb napok bekövetkezését.

Ah, ezek nem örülnek a télnek. A jövedelmi források megcsappanásával szemben a szükségletek aránytalanul megszorodnak. Nyáron, sőt részben ősszel is a szegény ember táplálékának egy fontos része a gyümölcs. Ez most

a gazdagoknak való ritkasággá válik, a mi pótolja, nincs. A fűtőszert nem lehet megfizetni és a meleg otthon a munkásnak ünnepi gyönyörűség. Hol van még a lakbér, a téli ruha s az egyéb megszámlálhatatlan sok kiadás, a melyeket mind nehezebb előteremteni télen, mint egyébkor?

De nem csak a munkás, hanem minden kis egzisztencia sanyli a telet. A kabátos proletár még jobban mint a többi. Az ő nyomorúsága kevésbé szembeötlő, mert rejtettebb, de annál sulyosabb. Szükségei nagyobbak, holott ő nem oly edzett a nélkülözésekkel szemben. A kishivatalnok, kisiparos a ki estét dideregve tölti a hideg, sötét szobába, hogy kiteljen a részlet a szabónak; vagy a kinek szegényes ingóságai egymásután vándorolnak a zálogházba, hogy legyen bélelt keztüre, vagy patikaszerre a tél nehézségei ellen, szánandóbbak a nyomorgó munkásnál is. És a diplomás emberek nyomora, a kiknek a három négy szobás lakás bére ad szivettépő gondot, a kiknek fagyos, sötét nyomorúságukat a derűs jólét látszatával kell fedezni . . . Erről jobb nem is beszélni.

Fázékony dalok.

1.

Szeretem a tavaszt,
Szeretem a nyarat,
De leghőbb szerelmem
Mégis a tél marad.

Mert ilyenkor vannak
Hangversenyek, bállok,
És én — hála isten —
Egyikbe se járok.

2.

Kisasszony, ön még tud pirulni,
Ó, mily dicső erény ez,
A szívem, míg ezt konstatálja,
Oly vad keserveit érez!

Időszaki e pirulás csak,
Én legalább úgy vélem,
Hogy máskor ön sem produkálja,
Csak a hidegbe télen.

3.

Én istenem
De jól esik,
Mikor télen
Sok hó esik.

Vagy ha eső,
Az sem esik.
Korcsolyás kis
Lány elesik.

Vagy ha már a
Hó nem esik,
Legalább az
Eső esik.

Ez se esik,
As se esik.
Csak a thermo-
Méter esik.

4.

„Majd ha fagy:
Bejárom az erdőt, a rétet
S neked jégvirágokat tépek,
Egy este ötvenet, százat
S építek neked egy házat
Hatalmas jégtáblákból
S külön kapuval elül és hátul
S abba bezárlak, hogy rosszat ne tégy
S ne légy
Másé csak az enyém
És mindörökre hü maradj!”
Igy szóltam én
Ahhoz, aki lelkennek a lelke
S ő lelkesedve ismételte:
„Majd ha fagy!”

Al-krónikás.

Farsang.

Itt vagy, Karneval apó! Mit apó? Nem, jövel felséges ur, hatalmas herceg, a hercegek közt is egyetlen igazán uralkodó herceg, légy üdvözölve, köszöntve általunk, kik férjhez akarunk menni, de akik előtt ez csak másodrangu kérdés, első a bál, a tánc. Hát itt vagy csakugyan felséges Karnevál herceg! Ugyebár két hónapig nem távozol körünkől, szívesen tartunk, meghódolunk előtted, elismerjük hatalma-

dat, csak kérünk, mikor bevonulsz bájos udvaroddal, melybe beállunk mi mind, aranyzóke, hollóhaju, gesztenyebarna fűrtü szép leányok: érezd magad jól közöttünk, óh, mindig át fogjuk veled virasztani az éjszakákat s a te örömödre még hajnalhasadáskor is lejteti fogjuk a táncot, csak maradj, légy velünk s osszál igazságot.

S mikor téged, felséges hercegem, az igazság osztására kérlek, hadd mondjam el, mi történt azóta, hogy te ott hagytad birodalmadat.

A Darvas fiu házasodni készül. Mama azt mondja, — kitűnő parti, de ezt én már akkor is tudtam, mikor még mama azt mondta, hogy a Darvas fiuköt nem lehet számba venni. De képzeld, herceg, ez a fiu szóke bajuszát 100 ezer koronán alul nem adja oda. Kérlek jó Karneval apó, ne is adhassa oda senkinek, ő nehezen várta a te jöveteledet, de légy igazságos, ne segítsed elő a szerencse vadászt.

A kuzinomra is van panaszom, felséges ur. Oly feltűnően s koketten viselkedik zsúrjainkon, hogy meghül bennem a vér. De a fiatal emberek vére nem olyan könnyen hül meg Karneval apó, sőt fölviannyozódik, és én félek, hogy Ella el találja hódítani udvarlóimat. Karneval apó, felséges hercegem, nem kívánom, hogy termedben Ella halálra hűsö

Sötét képeket bont ki előttünk a hosszú tél perspektívája. Látukra gondolkodóba kell, hogy essék minden becsületes ember. A gondolkozás eredménye pedig csak az lehet, hogy jelen viszonyaink között az egyetlen helyes szociálpolitika a jótékonyosság.

Külföldön, a nagy nyugati országokban, különösen Angliában, a jótékonyosság ügye szervezve van. Okosan, becsületesen, emberiesen. Ott is van betegség, éhség, keserves és sötét nélkülözés. De a hány könnyet csak felszárítani lehet, annyit fel is szárítanak, a hány jajt el lehet hallgattatni, annyit elhallgattatnak. Mindenki ad, és a mit adtak, annak helyes felosztásáról bölcs gondoskodás történik.

Nálunk a jótékonyosság ügye is gyermekkorát éli még. A jó akarat államban, társadalomban meg van, de hiányzik okos szervezése.

Adjunk tehát feleslegünkből embertársainknak. Nyissuk ki erszényünket és juttassunk belőle a szegénynek, mert becsületes embernek a jótékonyosság lelki szükség kell hogy legyen. De ne vessünk el minden gondot magunktól a pusztá adással. Keresünk fel az igazi nyomort, adjunk humánusan, adjunk a szükségesre. Gyakoroljuk bölcsen a jótékonyosságot, akkor áldás lesz a gyümölcse.

A diurnisták.

Felvirradt a pirosló hajnal a napidijasokra is. Ezek a szegény emberek teljesen bele

voltak törődve a sors változhatatlanságába és iróasztaluk mellett görnyedve, körmöltek, robotoltak, elvégezvén a munkájukat kiszabott napidijért, a melynek maximuma a fővárosban sem volt több két korona és 40 fillérenél, minimuma pedig egy korona és 60 fillér, vagy két korona között váltakozott. Hány nős ember van ezek között a szálmass emberek között, kiket a végzetük e pályára szánt, alig-alig keresvén meg a betevő falatjukat, s ha mellékesen talán nem keresnének valamicskét, akkor éhen pusztulnának.

Néha-néha ugyan megmozdult az országos díjnokegyesület és hangos szóval kérte tagjai helyzetének javítását — eredménytelenül.

Elbocsájthatták őket bármikor ok nélkül; játékszerek lehettek fejebbvalóik kezében; lenézettek, mellőzöttek voltak: általában véve aféle „szükséges rossz“-nak tekintették őket.

Mindezen a sanyaru állapotokon most változtatnak a belügyminiszterium kezdeményezésére. Mind azok a közigazgatási hivatalok, melyek a belügyminiszterium hatáskörébe tartoznak, életbeléptetik a reformot; ezután következnek a többi hivatalok. A diurnista ezentúl hivatalnok számba megy. Esküt kell tennie a hivatalos titok megőrzésére. Fizetésük minimuma a fővárosban 2 korona, vidéken 1 korona 60 fillér. Ezenkívül nyugdíjot élveznek: tizesztendei szolgálat után 200 koronát; a legnagyobb összeg 600 korona. Ha beteg valamelyikök, a hiányzó napokért nem vonják le fizetését; hosszabb betegség esetén fizetésük felét kapják. Ezenkívül egy havi felmondásuk is van. Mindezek oly előnyök, a melyekkel ha nem is nagyon, — de némileg javítanak a napidijasok szomorú helyzetén.

A fennálló viszonyok mellett még betegnek sem szabadott lenni szegény diurnistá-

nak. Nagy halmaz aktát raktak eléje napnap után s azt bizony el kellett végeznie, nehogy restancia maradjon, mert akkor beletemetkezhetett volna a munkájába. Vagy tovább maradt a hivatalban, vagy pedig kis munkát hazavitt és otthon körmölgetett, nehogy visszamaradjon. Ez pedig annyiból hátrányos, hogy az esetleges mellékkeresettől elesett, mi pedig a szerény javadalmazást tekintve, ugyszólván nélkülözhetetlen volt rá nézve. — Most legalább megvan a biztos kenyérük — és ez is valami.

A h é t r ő l.

Zsidó ifjuságunk műkedvelőestje.

Ritka szép közönséggel valósággal tulszulfva volt a városház nagyterme a vásárnapi műkedvelő estén, melyen zsidó fiatalságunk előadta *Csiky Gergely Nagymama* című pompás vigjátékát. Műkedvelőkről lévén szó, érthető volt a közönség érdeklődése, és megtörtént az a ritka eset is, hogy a közönség, mely a műkedvelőket szereti agyonhumorizálni és agyonkritizálni, a legszebb véleményeket nyilvánította a fiatal műkedvelők ambiciózus vállalkozásáról.

A nehéz címszerep egyenest a nagy Prielle Kornéliára lett szabva, és azért azok, akik pesszimisztikusan néztek e szerep megjátszása elé, a legkellemesebben csalódtak. *Irischer* Regina meglepő öntudatossággal játszotta meg ezt a nehéz szerepet. Különösen hanghordozásában, mozgásában szubtilisan eltalálta azt a bágyadtságot, a mi e szerep főképezőjelzője. Nagyon kedvesen eltalálta a maszkját is, és a közönség szép sikeréhez igaz lelki gyönyörűséggel, sokszor nyílt jelenésben osztotta ki neki a megszolgált

magát, de ugyebár, csak hoztál neki elárúsításra egy nagy kosár petrezselymet?

De más kéréssem is van a kegyelmes hercegtől. A mamák a bálban éjfélt után el szoktak szundikálni, csak az én anyuskám az olyan éber, hogy a múlt farsangon is észrevette, hogy Hidvéghy báró, — ez azóta jegyet váltott a Dalmadi Sárkával, kinek vörös haja lángra gyulasztotta, — megcsókolta a hajamat s olyan kravált csinált, hogy a bálrendezők „tűz“-et kiáltottak s engem nem akartak többé bálba vinni. Hát most arra kérek, uralkodó herceg, hadd szundikáljon a mama is, hátha akad egy számba veendő udvarló, ki szerelmében megcsókolja hajamat. Ha Hidvéghy báró lesz, azt ugyanis pofon esapom.

Még van ám sok más kéréssem is hozzád. Jaj! most jön a legkényesebb. A papa annyira fősvény és képzeld herceg, nem szereti a te uralmat, sőt fel is lázad ellened, sokszor nem akar bálba küldeni, csak a toaletti miatt. Kifosztasz, te ördög, egészen, szokta mondani, mikor a harmadik báli ruhát kérem. A mama ugyan mellettem van, s így szól apához: Hát magadnak akarod itthon tartani, mit? De papa alig-alig engedékeny és ha már engedékeny is, oly pontosan számítja ki a ruha költségeit, hogy tíz hónap tüpénzét, kártyanyereségét, pedig kibicelésbe is megkeresek 150—170 frtot, kell előszednem, hogy valóban teljék mindenre. Győzd le hát, Karneval herceg, papa fős-

vénységét is és nyitassd meg velem erszényét, hogy teljék ruhákra, mert én illően akarok bevonulni mindig a te trónusod mellé.

Itt emlitem még meg, hogy apa különben sem érdemel semmi jót Mindig politizál. S most már esti ülésekre is jár. Mama retteg, azt mondja: nem a képviselőházban van ilyenkor, hanem másutt. Én nem hiszem, Karneval apó, mert apának kopasz a feje; különben soha sem leszek féltékeny. De annyi igaz, hogy a képviselő urak az idén nagyon rosszul viselték magukat, sokat ellenségeskedtek; papa is sokszor olyan dühösen és eleséggáztottan jött haza, hogy egyetlen egy kérésemet sem teljesítette; mindig azt mondta, majd obstrukció után; ez ellen én hiába obstruáltam, hát elhatároztam, hogy az idén nem megyek a képviselők piknikjére. Elmennék, de most az új házban, a karzatról, elégszer láttam, mikor mamát elvitte a féltékenysége s engem meg a mama — hogy annyi a kopasz fej, meg az ősz szakál, hogy nem is érdemes erre a murira elmenni.

De képzeld csak Karneval, még mi van készülöben. Az alföldön lakik egy nagybácsink, köröskörül oltetve sok ezer hold földje által él ott az az iszonyatos gazdag ember családjával s most egyszerre mit is gondolt magában? Irt papának, hogy a legidősebbik leányát, Tercsit, (hogy is hihatnak valakit Teresinek?) felküldi a farsangra hozzánk: a derék

istenfélelemben felnevelt jó leánynak, így ír az a földmives nagybácsi, hadd teljék egy kis öröme a farsangban, vigyék el mindenhová, minden bálba, hátha foiesip magának valakit. Már most képzeld el Karneval, hogy a mamuskám gardirozza azt a falusi libát és én vele vonuljak be a te birodalmadba, hogy a Giezy nővérek, kik oly epések, meg a Horváthék, meg a Romhányi Adél, meg mindenki kacagjanak rajtunk? Nem, százszor nem, ugyebár te is azt mondod fenséges herceg, százszor nem? Ezt meg fogod akadályozni.

S most még csak azt akarom tudomásodra hozni, hogy Fóthy Jósikából csakugyan jogvégzett ember lett s mindjárt kinevezték a miniszteriumba. Nagyon tetszett nekem, de hogy most jó parti is, hát kétszeresen tetszik. Ezt szemeltem ki a magam számára. O légy segítségemre, Karneval apó! De ha ennél is ötven ezer forintnál kezdődik az alkudozás, papa csak harmincat akar adni; hát ezért nem halok meg; gyöngyház, ha leszakad lesz más — s te leszel az biztosan Karneval, ki ez évi uralmad alatt okvetlen megszerzed ezt a mást. No mert mama is aggódik, papa is türelmetlenkedik, 18 éves lettem s nem akarom, hogy megelőzzenek a Giezy lányok, a Horváthék, meg a Romhányi Adél.

Ezért hát kedves jó Karneval apó, fenséges hercegem, isten hozott!

Zsüliett.

tapshonoráriumot. Galambosné, a nagymama gazdasszonya eredeti jóízű alakját *Neumann Szidike* ábrázolta és fűszerezte meg sok humorral és helyes természetességgel. A lobbanékony *Örkényi nyug.* ezredes szerepét jellemzetesen dolgozta ki *Nagy Jakab* mérnök, és intelligens felfogásából sok találó vonást adott a szerep megkreálásához.

Szerémi Ernő gróf szerepének finomabb allűrjeit *Král Imre* gondos és figyelemre méltó alakítással igyekezett eltalálni. Márta szerepében *Glázer Margit* kellemes jelenlét volt és partnere, *Schiffer Árminal*, ki *Örkényi Kálmánt* ábrázolta, játék és dikció dolgában ily szerepkörben műkedvelőktől telhető legjobb eredményt közelítették meg. *Neumann Henrik*, mint *Kosztai tábori lelkész* dolgához értő ügyességgel mozgott és úgy alakítás, mint maszki dolgában ezt az eredeti alakot jellemzetesen domborította ki. A kórikai elemet *Mangold Valéria* és *Spitzer Ödön* képviselték, kik *Langó Szerafin* hervadt nevelő és *Tódorka Szilárd* tanár kései szerelmének kórikumát ügyesen aknázták ki és a közönséget gyakran kacagó kedvre hangolták. Kisebb szerepekben jártasan és helyesen mozogtak *Neuspieler Janka*, ki *Timár Karolin* nevelőintézet-tulajdonost és *Mangold Ágnes*, ki *Örkényi Piroskát* játszotta meg.

Apró epizód szerepekben *Friedmann Szerén*, *Rosenfeld Gizella*, *Neumann Janka*, *Szegedi Janka*, *Szwarcz Linka* és *Glázer Irén* mint intézeti növendékek és *Felsner Izidor* mint pincér ráházták be az élvezetes előadást.

Szümma szummárum; az előadás kerek, összevágó volt, minden érezhetőbb zökkenés nélkül. A műkedvelők mozgása alig volt elfogult, és dícsőrelesen megállották a nyilvános fellépés tűzkeresztelójét. A rendezés ügyes, a miért *Geréb Armin* ügyelőt illeti elismerés, de nem szabad megfelelni egy másik láthatlan közreműködőről *Spitzer Jakab* sugáról sem. Azonfölül a sikerben jelentős része van *Himmler Sándor* dr. hitközségi elnök erkölcsi hozzájárulásának is.

Az előadásnak szép nagy közönsége volt. Nemcsak zsidóságunk jelent meg még a szomszéd megyékből is imponáló számban, de társadalmunk minden rétege szépen volt képviselve, mintegy üdvös és utmutató demonstrációjaként annak, hogy ilyen kis városban egymás multságai és reuniói elől nem szabad felekezeti szempontok szerint különködve elzárkózni.

Előadás után bűvész gyorsasággal szét-hordták a színpadot, és megkezdődött a tánc. Tánc alatt is a terem perzselő levegőjében oly nagy volt a tolongás, hogy a négyes alatt a párok egy része hely hián a kis terembe szorult ki. A hangulat lelkes volt, és a párok reggel hatkor az utolsó csárdás alatt még mindig nagy vígan tiporták a padlót. Az anyagi siker is teljes volt, és a jótékony célra közel 300 korona jutott.

Tudósítónk a jelenvolt hölgyek névsorát csak nehezen állíthatta össze:

Berko Istvánné, Beöreöndy Irma, Berczeller Sándorné, Bolner Pálné, Deutsch Miksáné (Kemenecse), Dorn Simonné, Dorn Zsófia (Németi), Engelhardt Mihályné, Ellenbogen Árminné, Fleischhacker Laura, Farkas Ignác, Farkas Jolán (Baráti), Feldmann Gizella, Fráter Zsigmondné, Frischer Adolfné, Frischer Regína, Frischer Ignác (B.-Gyarmat), Friedmann Szerén, Gansel Árminné, Glaser Józsefné, Glaser Margit, Glaser

Irén, Groszmann Gyuláné, Groszmann Paula, Groszmann Rózsika, Hegyesi Rózsika, Herczeg Mariska, Hatos Istvánné, Helmbacher Nándorné, Heffter Rikárdné, Hoffer Mártonné (Tomba), Himmler Sándorné drné, Hercz Aodifné, Herz Arminné, Herz Zsigmondné (Csúz), Hercz Riza (Kolta), Hopfinger Józsefné, Himmler Miksáné, Hirschberg Ignác, Hirschberg Jolán (Tomba), Juhász Zoltán, Kovács S. Endréné drné, Kecskeméthy Gézáné, Kolos Irma, Kolos Ilona, Kinszky Miksáné, Klein Henrikné, Klein Malvin, Keller Ilka, Kohn Gizella, Kempfner Józsefné (Tessmag), Kohn Márkné drné, Kohn Dávidné, Kohn Regina, Lipsey Sománé, Lipsey Ervinné drné, Lengyel Adolfné, Lengyel Ferencné, Löwinger Gáborné, Löwinger Margit (Nyék), Löwy Gizella (Peresz-lény), Löwy Jakabné, Martsán Béláné, Mühlstein Gáborné, Mangold Mór, Mangold Valéria, Mangold Ágnes, Markstein Ida (Csúz), Müller Boriska (Balog), Mencezl Berta (Baráti), özv. Nagy Sándorné, Nagy Aranka, Niházi Vilma, Neumann Jakabné, Neumann Szidi, Neumann Berta, Neuspieler Eszti, Neuspieler Janka, özv. Rác Imréné, Reinhardt Zsigmondné, Roth Simonné (Balog), Rosenfeld Szidi, Rosenfeld Gizella, Soltész Istvánné drné, Salkovszky Ferencné drné, ifj. Sági Béniné drné, Schreiber Gáborné, Schreiber Rózsika, Szauer Adolfné, Szauer Izidorné, Szauer Anna, Spitzer Béláné, Schmidt Arturné, Schmidt Emma (Csábrág), özv. Szauer Sámuelné, Schwartz Adolfné, Schmidl Mánóné, Sági Fülöp, Szegedi Mánóné (Udvarnok), Szegedi Janka, Szwarcz Emma, Szwarcz Lina, Steiner Bertalané (B.-Gyarmat), Surányi Ignác, Thuránszky Zoltán, Thuránszky Béláné (Tomba), Veress Gyuláné, Veress Gizike (Nagy-Málas), Winter Ferencné, Valencsik Gizella, Wilhelm Károlyné drné, ifj. Winter Sándorné, Wertheimer Hanka, Wollner Márkné, Wertheimer Rózsika (Visk), Widder Miksáné, Widder Jolán (Kelenye), Vermes Józsefné, Werk Lajosné (Méznevelő), Weisz Adolfné (Nyék), Wetzler Pálné, Zombory Istvánné, Zöller Anna (Tomba).

Felülfizettek: Winter Sándor Budapest, Veress Gyula, Schwartz Adolf 10-10 koronát, Kovács S. Endre dr., Kinszky Miksa, Hoffer Márton Tomba, Sági Fülöp 6-6 koronát, Winter Ferenc, Berkó István, Reinhardt Zsigmond, Fischer Béla, Juhász Zoltán, Glück Adolf, Hirschbein Lipót 4-4 koronát, Eggenhoffer Lipót, Szokolay Károly, Löwinger Gábor Nyék, Mangold Mór, Szwarcz Zsiga, Szwarcz Gyula, Szwarcz Oszkár, Szauer Gyula, Fráter Zsigmond, Wollner Márk, Szauer Adolf, özv. Szauer Sámuelné, Kempfner József Tessmag, Szauer testvérek Csábrág, Geréb Armand, Wertheimer Lipót Visk, Hirschberg Ignác, ifj. Sági Béni dr., Frischer Adolf, Vermes József, Weiner Nándor Hidvég, Mühlstein Gábor, Neumann Jakab, Kinszky József, Hoffer Sándor Ajnácskő, Szauer Izidor, Herczeg Vince, Eichenwald Lajos, Himmler Sándor dr. 2-2 koronát, Surányi Ignác, Szlancsok Alajos, Lengyel Lajos Hont 1-1 koronát.

Számadás: bevétel jegyekért 480 korona, felülfizetések; 143 korona. Kiadás: 352 korona. Tiszta maradvány 271 korona, melyet a státusz-kvó izr. hitközségnek — tanácsterme berendezése céljából — a rendezőség átadott. — A felülfizetőknek pedig lapunk útján mond köszönetet.

— **A főispán fogadónapja.** *Horváth Béla* főispán tegnap székvárosában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Közigazgatási bizottságunk** február 7-én d. e. 10 órakor *Horváth Béla* főispán elnöklete alatt rendes havi ülését tartja.

— **Ul ügyészi megbízott.** Az igazságügyi m. kir. miniszter *Kallós János* vámosmikolai ügyvédet a lemondott *Medgyessy Sándor* helyébe az ipolysági kir. ügyészség területére ügyészi megbízottal rendelte ki.

— **Magyar szó.** Ez alatt a cím alatt új napilap indul meg a fővárosban február elsejével. Pártoktól teljesen függetlenül, a legtisztább szabadelvűséget fogja szolgálni, jelszavul az igazság szent elvét írta zászlajára, mely körül a magyar újságírók színe-java

csoportosul. Naponként este 6 órakor jelenik meg s így a vidéki olvasók az ország legtávolabb eső részén is már korán reggel kezükhöz kapják az újságot. Az új lap szakítani fog a napilapok megrögzött sablonjával s formában úgy, mint tartalmában új és eredeti lesz, Pontos, megbízható értesülések, aktuális közlemények, az igazságnak pártatlan kimondása bizonyára hamarosan népszerűvé teszik az új lapot, a melynek előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy óra 2 korona 40 fillér. Egyes szám ára 10 fillér. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, Sarkantyus-utca 3.

— **Sziniest Korponán.** A korponai áll. el. leányiskola tanítótestülete növendékeivel f. évi február hó 4-én Korponán, a városi vigadó nagytermében jótékony célu szini- és dalestélyt rendez. Kezdeté 7 órakor. Az előadást táncmultság követi. A tiszta jövedelem az intézet szegény növendékeinek segélyezésére fordítatik. Belépti díjak: az első 4 sorban 2 korona, a többi sor 1 korona, gyermek-jegy 40 fillér. Műsor: 1. „Fobász“ Dal éneklék az intézet növendékei. 2. A két befőttes üveg, vigjáték. 3. Magyar népdalok. Éneklék az intézet növendékei. 4. A nagymama pohara, vigjáték. 5. Dal. Éneklék: az intézet növendékei. 6. Élőkép: Hófehérke kocsikázik.

— **Táncmultság Vámos-Mikolán.** Sikerült táncestélyt rendezett a vámosmikolai iparos ifjuság e hó 27-én Turesányi Soma vendéglőjében. Mint tudósítónk írja, mikor este fél 9 órakor a cigány az első ropogós csárdásra ráhuzott, a tánc terem már majdnem megtelt szép leányokkal és asszonyokkal s olyan kedvre gyuladt az egész társaság, hogy majdnem elfeledte, mikép bizony jó volna már a szünőrára jelt adatni a klárinétossal. Mindvégig derült jó hangulatban volt az egész társaság, mely a második-harmadik táncnál már szépen megsaporodott s igazán dícsőretére válik Mikolának, hogy olyan sok és igazán szép leányt tud produkálni. A reggeli órák is alig voltak képesek a társaságot, mely mindvégig együtt maradt, szétoszlalni s annak minden tagja a legnagyobb meglepődéssel távozott, — petrezselymet ugyan itt egy hölgy sem árulhatóit, — s mindenki a legjobb emlékekkel gondolhat vissza ezen fényesen sikerült multságra.

— **Új gyár a felvidéken.** — A földmívelési miniszterium a felvidéki szőlőbirtokosok érdekeiben szénkéneg gyárat állít fel. — A gyárat, — mint értesülünk, — Nyitrán szándékozik felállítani; szerintünk e városnak életrevaló közönsége, ha meg is érdemi mind ama magyarányu állami támogatást, melyben mar eddig is részesült, a gyár felállításánál egyéb szempontoknak kellene a kormány elhatározását irányítani. Egy nagy szőlővidéket lesz hivatva a felállítandó szénkéneggyár szolgálni; e vidéknek pedig, mely Pozsonyvármegyétől Gömör, Hezemesgyéig terjedő részeket kell felölelnie, — talán nem Nyitra a középpontja. Szerintünk *Hontvármegyében kellene a gyárat felállítani.* Intéző köreink megszívlelésébe ajánljuk az eszmét, hátha sikerülne egy alkalmos mozgalommal Hontmegye, illetőleg Ipoly-ság javára hangolni a mértékadó körö-

ket és a gyárat a kormány nálunk állítaná fel.

Világbiro hősök. Világbirodalom alakítása — nem szoros értelemben vévén a szót, — három ember nevéhez fűződik azóta, mióta az emberiség pályájára visszagondolni képes. Nagy Sándor, Julius Caesar, és Bonaparte Napoleon ez a három. Az első keleten hódított, birodalmának legnyugatibb pontja Hellas volt, gazdag fényes, önértetes pályát futott meg és sirja felett birodalmának pusztá romjai is elenyésztek már, Julius világbirodalmának központja nyugatra vándorolt Itáliába, de széleit Afrikában. Angliában rajzolta meg a mai kor történetírója. Ő már több maradandót alkotott: alapját vetette a római jognak. Életéből mi maradt ránk? Shakespere nagyszerű drámája őrzi nevét, e nélkül csak a történetkönyvekben volna hideg emlékezete. Nagyjában az ő „világbirodalmát“ keltette új életre Napoleon. A régi germánok utódait hódította meg, s kezének súlyát érezte Itália félszigete is. Szellemi téren is Caesar örökében működött. A római jog felélesztése fűződik nevéhez. S mi az emléke? Csak az, hogy Párisban lüktet legélénkebben, legelevenebben a modern élet, Párisban, a legutolsó világbirodalom nagy fővárosában, hol a Champ Ellysée-n sétálók fölött esodálatos aranyzinű por játszik, szállong a levegőben, mintha a tűnő „gloire“ illúziójának permetege volna. A két utóbbi világbirodalom közt egy harmadik is bámulatba ejtette az emberiséget: a móroké. Emléke: a romladozó Alhambra megkövült zenéje, kőből faragott álmai, igazán volt mesevilága. Így vonult a világbirodalom keletről mindig nyugat felé, majd fel északra, Franciaországba, s azóta át is szállott újra nyugatra a Calais-n, s azóta már onnan is utba van, az Oceánon át — Amerikába. A római világbirodalom megalapítójával foglalkozik a világtörténet most megjelent 55. füzet. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Ipolysági piaci árak.

(1900. január 30.)

Buza mm.	forint: 7.30—7.20
Rozs	6.20—6.10
Arpa	5.90—5.70
Zab	5.20—5.10
Bargonya	1.20—1.10
Széna	1.80—1.50
Szalma	0.00—0.00
Kukorica	5.20—5.10
Bükköny	5.90—5.70

KAVIÁR.

A férfi szerelmének alapja az önzés, nő szerelmének maga — a szerelem.

Ha megismernéd a férfiszív világát, megborzadna ártatlan lelked. Mennyi vadindulat közt él ott a szerelem A kis Ámor démonok társaságában jutott, akik felett korlátlanul forgatja a hatalom jogaát.

Olyik ember szíve bükkfatapló. Egy véletlenül feléje pattanó kis szikrától is lángra lobban.

Sokszor a vilárendszer összes napjai sem elegendők szívünkről a borut, a sötétséget eloszlatni.

De kedvesünk szemének egy pillantása elég!

Csokrot nyújtunk a tisztelt nőnek és egy virágot a szeretettnek.

Ötletek.

Nem szabad idő előtt megvénülni, mert idővel ugys megvénül az ember.

A javulás útján van a legrosszabb kövezet.

Némely ember azért boszankodik, mert egy másikat nem boszanthat.

Akinek házastárs a felesége, minden hangnemben panaszkodik, pedig csak egy kereszt van előtte.

A szerencsétlenség sohasem jön egyedül, mindig vele jönnek a részvétlátogatások.

A betegnek szüksége van orvosra; de az orvosnak sokkal többször van szüksége betegre.

Aki szereti az embereket, ne halálukkor, hanem születésükkor kívánja, hogy legyen neki könnyű a föld.

A híres tudósok közül sokan csak úgy vívták ki hírnevüket, hogy sohasem mutatták meg azt amit nem tudnak.

A siker glorifikálja a gazságot.

Aki azt hazudja, hogy nagyon el van foglalva, hamarabb kap foglalkozást, mint az, aki őszintén bevallja, hogy nincsen semmi munkája.

Nemesítjük fájdalmunkat, ha nem panaszkodunk.

Ha kettő veszekedik, a harmadik örül; csak-hogy jaj annak a harmadiknak, ha az a kettő kibékül.

Az első légyottra vonszolni kell a nőt; a másodikra maga megy el a többire már rohan.

A gyávának is vannak bátor percei. Akkor, amidőn tehetetlen embert lát maga előtt.

Csak azért ér annyi csalódás, mert mi jobban szeretjük az embereket, mint azok minket.

HIRDETÉSEK.

63. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1899. évi V. 800/4 számú végzése következtében Csermák Ernő dr. ügyvéd által képviselt Schwartz Adolf javára Janovits Károly ellen 200 frt s jár. erejéig 1899. évi október hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 635 frtra becsült téhen, sertések, répa, gabona és butornemből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság V. 800/2 1899 sz. végzése folytán 200 frt tőkekövetelés és járulékaik erejéig Födémesen leendő eszközésére 1900. évi február hó 10-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Ipolyságon, 1900. évi január hó 21.

Baig Mór

kir. bir. végrehajtó.

Juhász Zoltán
vaskereskedésében
Ipolyságon
egy jó házból való fiu
tanulónak
azonnal felvétetik.

**Páratlan
a THYMOL
fog-crème!**

THYMOL
a legkellemesebb
fogtisztító-szer,
üdit, frissít.

THYMOL
ártalmatlan,
antiseptikus,
eltávolítja a fogfájást.

THYMOL
törvényesen védett
hazai
gyártmány.

1 tubus 60 fillér.

6 tubus diszes dobozban

**Páratlan
a THYMOL
fog-crème!**

THYMOL
fehéríti, szépíti
és konzerválja a
fogakat.

THYMOL
uton
igen célszerű.
Nélkülözhetetlen.

THYMOL
főlüml
minden más
fogtisztító-szert.

Kapható mindenütt.

3 korona, — bérmentve.

Egyedüli készítő és fő szétküldési raktár:

SCHWARTZ illatszergyára

higien. kozmet laboratórium.

Budapest, Damjanich-u. 28. Gyári raktár és fióküzlet Temesvárott.